Gyuricza „Papica” László

ÖSSZEOMLÁS

Részletek az azonos című regényből

ZAVARGÁSOK KEZDETE

Egy rendszert beomlasztani lehet háborúval, amely közvetlen és gyors, illetve lehet egy olyan konspirált eseményfolyammal, amelyet az akció-reakció törvénye alapján precízen megtervezznek. Az utóbbi esetében fontos szerepet kap úgy a jelen társadalmi, mint a jövőbeni történelmi megítélés. Az ebben a körben idő előtt kiderült óriási disznóságokat annyi időre titkosítják, hogy az elévülés után ne jelenthessenek veszélyt a regnáló politikai hatalomra, társadalmi rendre.

Több olyan, kifelé szabadságharcnak, lázadó néptömegek diktatúra fölött alkotott győzelmének bemutatott zavargás volt a világon az elmúlt években, amely egy bevált recept adaptálása volt helyi környezetre. A fősodratú média képes volt úgy bemutatni ezeket a lokális társadalmi összeomlásokat, amelyet az elégedetlen emberek úgy nyertek meg a nagy diktatúrákkal szemben, hogy nem volt másuk, csak könnyű fegyverzetük. A demokrácia alapreceptjében lévő szavazatilag egyenlő és médiakontroll alatt tartott néptömegek befogadták a tudatukba azt, amit a szerkesztők és a vezetői kör akart. A népbutító műsorok közé berakott „hírek” olyan tudatmanipuláló értékkel bírtak, amely képes volt tömegek számára elhitetni azt, hogy professzionálisan fölfegyverzett katonai egységeket a gépkarabélyokkal rendelkező csőcselék legyőzheti és le is győzi.

A valóságban külföldi érdekeltségű titkosszolgálatok összehangolt tevékenysége, helyileg fölfegyverzett csoportok és PMC *(Private military company)* kommandós egységek váltották le a rendszereket, és vitték a demokráciát szét, szerte a világon. Egy húsz főből álló zsoldos csapat könnyedén összeomlás közeli állapotba tudott juttatni egy békés országot. Nem kellett más hozzá, csak precíz tervezés és pontos kivitelezés.

A politikai vonalak köré szerveződő csoportok irányítása és fölhasználása egy régi hatékony technikát követett. Azoknak a szerveződéseknek a fölhasználása a jelenben, amelyeket az elődeik múltbéli tényszerű vagy eltúlzott tettei miatt történelmi tehertétellel sújtottak, egy olyan médialehetőséget rejtett magában, amelylyel könnyedén lehetett befolyásolni a néptömegeket. Hetven év távlatából az akkori vesztesek összes tette negatív előjelet kapott, függetlenül attól, hogy abban az időben milyen egyéb eredményeket értek el. A nyilvánvalóan megtörtént borzalmakat előtérbe helyezve, eltúlozva, kiszínezve olyan történelmi megítélést alakítottak ki a győztesek, amely érdeket szolgált.

A 21. század elején egyre több olyan szervezet nyílt ki szerte a világon, amely a múltban történtek erényeit tartotta követhetőnek a

jelennel szemben, és vitatta az elődeik hetven évvel ezelőtti tetteit. Ezeknek a szervezeteknek a szaporodását nem lehetett meggátolni, és a szakszolgálatoknak napi feladata lett a beszivárgás, beszervezés, információszerzés. „Amit nem tudsz irányítani, annak állj az élére" alapon több nemzeti érzületű szervezet élére, vezetői körébe olyan személyek kerültek, akiket az ellentétes oldal tartott alkalmazásban.

Néhány év alatt Magyarországon is kialakult az a néhány keményebb nemzeti csoport, akiket eszközül lehetett használni. Természetesen nem mindegyiket, és egyiket sem közvetlenül. A nagy globális tervben a helyi kicsiny csoportok csak mint figyelemelterelő egységek szerepeltek, amelyek a nagy beomlasztás előtt egy, a Terrorizmus korát igazoló globális zavargássorozat elindítói voltak, majd a történelemkönyvek lapjain a népirtás felelősei lettek. A nemzeti ünnepek, választások remekül trenírozták ezeket a szervezeteket, amelyekben nyilván voltak olyan elemek is, akik csak a balhét keresték, akik szellemi szintje alkalmassá tette őket a konspirált eszközi szerepre.

A Vezér látogatása után a helyi vezetők rövidesen megkapták azt a tervet, amely Magyarországra vonatkozott. Ez dátumszinten illeszkedett a környező országokban és a globálisan végrehajtott eseményfolyamhoz.

Osváth és Gerendai felügyelte vezetői szinten a kivitelezést, Zimmermann pedig a terepen egyengette mindazt, amit a fehér asztal mellett nem lehetett. A nemzeti szervezetek egyre több rendezvényt szerveztek, és a vakondokok úgy alakították a helyzeteket, hogy azokat a médiában már negatívan lehetett tálalni.

A bizalmatlanság és a paranoia mindennapos volt ezekben a körökben, és Zimmermann csapatának pont erre volt szüksége. Így képesek voltak egymással párhuzamosan olyan közösségeket manipulálni, amelyek látszólagosan ellenségek voltak, de a valóságban ugyanazon célt szolgálták: a beomlasztás előkészítését. Amit a nemzeti körökben rebesgettek, de a mainstream média rendre tagadott, az igaz volt.

Osváthék tudatosan úgy erősítették a népcsoportok közötti ellentéteket a manipuláló szervezeteikkel, hogy az egyre több helyen alakította ki az időzített és terv szerint felrobbantható bombát. A periférián élő emberek megélhetési bűncselekményei olyan jelenséggé dagadtak, amelyet a békés és dolgozó magyarság a kiszámítható reakció alapján a papírforma szerint kezelt és hívta létre azokat az önvédelmi szerveződéseket, amelyekbe Zimmermann csápjai beértek…

Az összeomlás nem csak úgy magától történik

A társadalmi vagy gazdasági összeomlás egy precízen tervezett folyamat, amelynek végrehajtói olyan professzionális egységek, amelyek ellen a küzdelem (tekintettel arra, hogy feltérképezik a védekezők potenciálját és felkészülnek) szinte lehetetlen.

Az elmúlt évtizedben több olyan erőszakos rendszerváltás volt a világban amelyeket a nagy nemzetközi médiában úgy mutatnak be, hogy a „nép" indította. Az arab tavasz keretén belül történt társadalmi összeomlasztások magáncégek és titkosszolgálatok akciói voltak, amelyek valódi hátterét a média elhallgatja.

Zsoldosnak lenni manapság nemcsak pénz, hanem olyan életforma, amely egy kasztba emeli az embert, ahol az erkölcs, a törvény és minden, ami egy normál társadalmi rendben természetes, üzletté válik. Üzlet a megbízónak, üzlet szervezőnek, üzlet a végrehajtónak. A megbízók között vannak magánemberek, hadurak, kormányok. Óriási üzlet ez az álszent világ, amely a '89-es ENSZ-törvény ellenére nyílt titok. Vé-

leményem az, hogy a törvény nem a megakadályozásra, hanem a kiugrott zsoldosok szájának befogására szolgál. Magyarországon 2000 óta büntetik a toborzást a külföldi hadseregekbe és 2004 óta bünteti a BTK szabadságvesztéssel azt, aki ilyen képzésre jelentkezik.

Az ENSZ-határozat ellenére megszületett az első nyíltan ezzel foglalkozó magáncég Eeben Barlow dél-afrikai nyugállományú alezredes vezetésével. '91–99-ig működött és nemcsak harcedzett veteránokat közvetített ki munkákra, hanem képzésekkel, háttértámogatásokkal is foglalkozott. Kormányok, nagy multik (például a Texaco) bízták meg munkával ezt a hírszerzési vonalon is igen járatos, hatalmas szakember gárdával bíró ex-katonát. Minden bizonnyal nem az ő cége volt az első, és azóta világszinten rengeteg működött és működik. Ezek a cégek sokszor gyakorlatilag piszkos munkát végeznek és alkalmazottjaik nem moralizálnak. A '90-es évek elején itthon is többször lehetett olvasni olyan hirdetéseket, amelyek a délszláv háborúba, légióba toboroztak fegyvereseket. Volt, aki kalandvágyból, volt, aki a déli magyarság iránt érzett szolidaritásból jelentkezett és harcolt hosszabb-rövidebb ideig. De nem a világszinten létrehozott magánhadseregek történeteit szeretném most megvilágítani. A Blackwaterről könyv is íródott, sok-sok film is készült, például a *Farkasok völgye*, amelyek bemutatják a negatív oldalát is ennek a fegyverek iránt érdeklődő fiatalok számára igen érdekes és „romantikus világnak". Célirányosan megyek el abba az irányba, amely rámutat, hogy márpedig szükség volt a TEK megteremtésére, mert így is csak hajszálon múlott, kétszer is, hogy idegen érdekek ne indítsanak el egy folyamatot.

Egy apró kitérő: ne gondoljátok azt, hogy a nemzeti szerveződések probléma esetén kidonok, professzionális zsoldos csapatok által nem lennének igen gyorsan kiiktatva vagy használva. Erre eklatáns példát képeznek a Gorbacsov elleni puccs utáni műveletek.

Üzlet lett Magyarországon is zsoldos képzéssel, profi harcos/testőr közvetítéssel foglalkozni. Egy olyan ország, ahol igen jó az alap szakmai képzés és nevetségesen alacsony volt a különleges alakulatosoknál a nyugdíjkorhatár. 35–40 éves profi, életerős harcosokat termelt ki az RKSZ és a TESZ, ezen felül a szomszédos háborúban edződött volt 88-as, Bercsényis katonákat a háború vége. Az első jelentősebb üzlet a Blackwaternek bedolgozás volt kvázi-alvállalkozóként Irakban. Manapság már mindenki tudja, hogy koholt vádak, hazugságok alapján történt az iraki rezsim elleni támadás és – többek között – minden idők legnagyobb olajlopása célzatával. Bűnösök közt cinkos, aki hallgat? Vagy csak üzlet? A gyilkosság, a lopás, az elnyomás van az üzleti mérleg egyik oldalán, a másikon egy hamis, megtévesztő ideológia, koholt vádak, pénz és persze az életforma. Több név van jelen a médiában, aki ilyen-olyan szakértőként ezeket a csoportokat, képzéseket szervezi. A képzések persze több szintűek és van/volt olyan, aki csak összeszoktató volt ex-TESZ-es, légiós, profi és privát szakemberek között. Nem litániázok, mert minden szál egy olyan gondolatmenet lehetne, ami több oldal. A vezérgondolat az, hogy miért nem volt elegendő 2010-ben az addig elégséges rendvédelmi szervezet és miért (is) kellett egy a médiában magánhadseregként elhíresült egységet összehozni, amelyre lehet mondani jót és rosszat egyaránt, de azt, hogy nem szervezettebb és profibb az eddigieknél, azt nem!

Elegendő lett volna a régi struktúra, ha nem lépett volna a porondra világszinten a kormányok, multik által irányított és megvásárolt zsoldosmunka! A parancsnok (HJ) tagadhatatlanul jó szakember. Ismeri a rendszert, hajdanán végrehajtóként is dolgozott, nemzetközi versenyeken is indult az RKSZ-es időkben.

Pontosan tudja, hogy milyen szerveződések és milyen háttérlehetőségek vannak. Azt is, hogy ezt adott helyzetben használni lehet akár egy kormány megbuktatására is! Az arab tavaszokat nem a népek, az ellenzék nyerték meg, hanem hírszerzők és zsoldosok. Itthon is vannak kiképzések és kiképző terepek. Korábban írtam, hogy nemcsak magyar zsoldosok, hanem ki tudja hány száz, hány ezer idegen, s igen könnyedén fel lehet tölteni a létszámot észrevétlenül.

Most következzék némi tényszerűség, amely nem kevés lehetőséget és persze konkrétumot is tartalmaz: Magyarországon van öt nemzetközi, három nyilvános, négy katonai, negyven nem nyilvános, négy nem működő, egy átépítés alatti és egy megvalósítási tervezetben (kínai) lévő reptér.

Az átépítés alatt álló, veszprém-szentkirályszabadjai reptér katonai gépek fogadására is alkalmas. 2006-ban kapta meg a két önkormányzat ingyen, és minő véletlen, az akkori szocialista vezetők átjátszották egy izraeli érdekeltségű cégnek, a BudaWest Airport KFT-nek egy milliárd forintért úgy, hogy a felmérés alapján öt és fél milliárdot ért. A cég vállalta, hogy épületeket épít és nemzetközi repteret létesít. El is indult a fejlesztés, és magán gépparkot létesítettek. A cég engedélyt kért évi – első körben – 11256 berepülésre, amit bővíteni akartak 18760-ra. Ez azt jelenti, hogy napi előbb harminc, majd hatvanhárom le- és fölszállás együttesen. Lehet számolni, hogy hány gép és hány utas mindez úgy, hogy százhúsz tonnás személy- és teherszállító gépek fogadására is alkalmas lett volna (kértek rá engedélyt). 2008-ban derült ki, úgy kívánják üzemeltetni, hogy a nagy repülők gyakorlatilag a Balaton fölött (Balatonalmádi) szálltak volna le. Milyen érdekes, hogy a sukorói ingatlanos üzlet is ekkor kötődött, és az is, hogy a két hely között tizenöt perces helikopter út van? Vagy szinte már természetes, hogy az országunk felvásárlói a strómanjaik segítségével olyan magánrepteret akartak létrehozni, ahova közvetlenül érkezhetnek innenonnan?

Kepli Lajos (Jobbik) korábban szóvá tette ezt, és közvetlenül tapasztalta az érdekes szakemberek megkülönböztetett figyelmét. Akkoriban rendszeres képzések voltak úgy a reptér területén, mint a környéken lévő (Várpalota melletti) harckocsi gyakorlóterepen. Idegen érdekeket képviselő zsoldosok gyakorlatoztak, készültek föl külföldi munkákra/feladatokra az izraeli tulajdonú reptéren és környékén. Magyar zsoldosok, magyar kiképzőkkel, magyarok (esetenként izraeli kettős állampolgár) szervezésében, izraeli érdeket képviselve.

Az ingatlan panamázás mellett joggal vetődik fel az a kérdés, hogy tudtak-e erről a magyar hatóságok? Valószínűleg tudtak, és gyaníthatóan tisztában voltak az akkoriban még csak leendő kormányváltók azzal, ha ilyen kikötő megnyílik az országban, az a jövőben csak árthat. A szándékok már akkoriban látszódtak, a 2011-es első támadás előtt is. Létesíteni kellett egy szervezetet, amely létszámilag, szervezettségileg, fizetésileg, képzettségileg olyan kidont (lándzsa) képvisel a magyar rendvédelmen belül, amelyet megbénítani, lefegyverezni és átvenni az irányítást fölötte, nem olyan könnyű.

GONDOLKOZZUNK BÉLÁIM!

Az Ukrajnában kialakult helyzetről már tudjuk, hogy nem más, mint a háttérhatalom akarata. Az, hogy a már jól bevált receptet alkalmazták a szomszédban, igen jól rámutat arra, ha esetleg országunk kerül célpontba, mi várható. A jelen helyzetben már csak idő kérdése, hogy mikor és milyen szinten ugrik egymásnak a két nagy ellenfél. Én úgy látom, hogy az ebben a témában megszólaló szakértők több esetben csak a belső, folyosói pletyka szintű információikkal és a kevésbé ismert, amúgy hiteles TV-csatornákon elhangzottakkal operálnak. Például, ha egy amerikai megnézi az N1 adását, akkor olyan dolgokról is tud majd beszélni saját köreiben, amit egy RTL Klubon vagy ATV-ben nem hallani. Véleményformálók ugyan, de ha az orosz katonai fejlesztések váratlanul érik a világ állítólag legnagyobb titkosszolgálatát, akkor az egyenletben sok még az ismeretlen tényező.

NATO-szerepvállalásunk évente nagyobb költséget jelent a magyar adófizetőknek, mint a TEK publikus éves költségvetése! Gyakorlatilag mi fizetjük meg a profin kiképzett katonákat havonta 6–800 ezerért, hogy legálissá tett zsoldos munkát végezzenek Afganisztánban, Irakban stb. és ezt missziónak nevezik. Átutaztattak tavaszszal Európán ötszáz harci járművet, háromezer katonát, tizenhat harci helikoptert a Várpalota Challange gyakorlatra, és azóta egymást érik ezek a gyakorlatok. A kritikus helyzet elvben bármikor magasabb szintre eszkalálódhat.

Emberek! Nincs, aki és ami megvédje a családotokat, ha az összeomlás bekövetkezik! Kifejezetten érdek, hogy a magyar védtelen legyen, mert így a Kárpát-medence ürül. Nem néhány évben kell gondolkodni, hanem minimum ötben. Nézzetek vissza a világpolitika elmúlt tíz évére és gondolkodjatok el Magyarországon! A rendőrség szervezeti egysége általánosságban nem a rendet és a magyarságot védi, mert nem ez a feladata! A rendőrség a törvényeket védi! A katonaság nem hazánk védelmét hivatott ellátni, hanem az adónkból fizetve missziókat végez és geostratégiailag felvonulási területet biztosít idegen haderőnek. Családfenntartóknak, apáknak kell sürgősen megterveznie, mit fog tenni, ha nem lesz gáz, áram és a tönkretett rendvédelem tagjai nem lesznek képesek már traffipaxozni sem.

Tapasztalatom alapján írom, hogy a szervezettnek gondolható politikai pártok sem rendelkeznek ilyen esetre akciótervvel. Konkrétan halvány fogalmuk sincs, szervezeti szinten mit tegyenek egy olyan helyzetben, amelyben nem számíthatnak a rendőrségre! Egyedül nem

megy! Gondolkodj, mert apa vagy! Ne akkor akarj megoldást keresni, amikor már késő! Olyan világ előtt állunk, amire senki nincs százszázalékosan felkészülve!

mit tehet az átlagember…

1. *Befogadó lesz* egy olyan gondolkodás irányába, amely fontossá teszi a szélsőséges társadalmi közegben való boldogulást. Ebben gyakorlatilag elfogadja azt, hogy a társadalmunk törékeny, és függetlenül a jelen politikai és gazdasági eseményeitől szükség van egy olyan proaktív gondolkodásra, amelyben benne van az infrastruktúra nélküli világ lehetséges léte.
2. *Átgondolja a jelenlegi élőközegét* a következők alapján: domborzati elhelyezkedés, vízrajz, település lakottsága, település mérete, etnikai arányok, esetleg menekült tábor, közeli lehetséges terrorcélpontok (jelentősebb település, ipari létesítmények, vallási/politikai létesítmények, jelentősebb élelmiszertermelési pontok, vízművek stb.), lehetséges rendvédelmi csoportok…
3. *Átgondolja a közvetlen mikrokörnyezetének* (házának, lakásának) adottságait, különös tekintettel a védhetőségre.
4. *Közvetlen szerveződési lehetőségek* (rokonok, barátok, érdekkapcsolatok) és ennek az ellentéte, tehát veszélyes érdekkapcsolati csoportok kialakulásának lehetőségei.
5. *Képes-e egy központi ellátó elem nélküli világban* illetve közvetlen környezetében az elméleti boldogulásra? Milyen tudásra van szüksége (elméleti és gyakorlati) annak érdekében, hogy erre képes legyen?
6. *Rendelkezik-e olyan eszközökkel,* felszereléssel, amely lehetővé teszi számára (és a közvetlen környezete számára) a könnyebb boldogulást, kommunikációt, helyváltoztatást stb.
7. *Mikrokörnyezet élhetősége élelmiszer és víz tekintetében.*
8. *Mikrokörnyezet tartós védhetősége.* Gyakorlatilag olyan elemzés, amely a közvetlen élőközeg reális védhetőségét, álcázását vizsgálja.
9. *Alternatív élőközeg.* Akár már kialakított infrastruktúrával rendelkező back-up pont, akár gyakorlati tudással kialakítható, a három alap szükségletnek (víz, menedék, tűz) megfelelő – esetleg rejtett eszközöket tartalmazó – helyszín.
10. *Célirányos szerveződési szándék:* kommunikáció, tudás, eszköz, és egységes gondolkodás szintjén lévő mikroközösségi gondolkodás lehetősége.

„Mindenesetre hasznos számolni a katasztrófával, és a móddal is, ahogyan belekeveredünk majd. Ez egy szellemi gyakorlat. Ha megfelelően fogunk hozzá, a félelem csökkenni fog, és ebben rejlik az első, jelentős lépés a biztonság felé. A hatás az egyén számára nem csupán üdvös, hanem megelőző jellegű is, mivel amilyen mértékben alábbhagy a félelem, úgy csökken a katasztrófa valószínűsége."

Ernst Jünger